

תת"ע 8362/08/15 - מדינת ישראל נגד שני גולן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8362-08-15 מדינת ישראל נ' שני גולן
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שני גולן

הנאשמת

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 08/07/15 בשעה 08:27, נהג ברכבו ובעת הנהיגה השתמש בטלפון הנייד שלא באמצעות דיבורית, וזאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות").

2. יאמר כי החלטתי לאמץ את גרסת המאשימה, וזאת מן הטעמים הבאים:

א. הדו"ח המפורט של השוטר המחוזק בעדותו, אשר מהווה נדבך עיקרי בגרסת המאשימה, היה מפורט וקוהרנטי ותיאר במדוייק את הבחנתו של השוטר בנאשמת אוחזת בידה השמאלית בעת הנהיגה בפלאפון עם כיסוי כהה ושפתיה נעות, ומשהבחינה בשוטר מורה לה לעצור בצד, הורידה את הטלפון מגובה הסנטר אל ברכיה.

ב. גרסת המאשימה אף קיבלה חיזוק מהנאשמת עצמה, אשר הודתה בעצם אחיזת מכשיר הפלאפון בידה במהלך הנסיעה אך טענה כי מעבר לפעולה זו, לא בוצעה כל פעולה נוספת כאשר המכשיר בידה ולא שוחחה באמצעותו. כמו כן, טענת הנאשמת לעניין חפותה מאחר ולא שוחחה בטלפון בשעת האירוע הינה שגויה מיסודה, שכן מטרת אחיזת הטלפון בזמן הנהיגה אינה רלוונטית. עצם החזקת המכשיר מהווה שימוש בו, גם אם הנהג לא הספיק לדבר או לעשות פעולה אחרת עם הטלפון.

לעניין זה, הרי שלא מכבר חודדה פרשנותה הנכונה של תקנה 28(ב) לתקנות בעפ"ת 58780-05-16

ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו ביום 22.11.16) ולפיה:

"לפי נוסח תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, אשר קדם לתיקון משנת 2007, מטרת החקיקה הייתה לאסור על דיבור בטלפון בזמן הנהיגה ברכב, כאשר הנהג אוחז במכשיר הטלפון ואחיזתו בהגה מתבצעת באמצעות ידו השנייה. הפרשנות הנכונה של תקנה 28(ב)(1)(ב) הינה כי אסור לאחוז בטלפון בזמן הנהיגה. האיסור חובק גם שליחת או קריאת מסרונים באמצעים חדשים, אף שטרם היו בשימוש משנת 2007. הכוונה לשימוש המתבצע כאשר הטלפון נמצא אחוז בדיבורית, להבדיל מאחיזתו בידי הנהג, שהיא אסורה על פי התקנה, יהיה השימוש בטלפון אשר יהיה. המערער נצפה בידי השוטרים אוחז בידו במכשיר הטלפון בזמן הנהיגה ברכבו. משכך, בדיון הורשע המערער"

ה. מה עוד, כי פלט השיחות שהגישה הנאשמת לביהמ"ש אינו רלוונטי, שכן לא מסרה היא לשוטר בשעת האירוע את מספר הנייד שלה ועל כן לא ניתן לבצע התאמה בין מספר הטלפון באמצעותו בוצעה העבירה לבין מספר הטלפון ממנו נהלו שיחות ביום האירוע עפ"י פלט השיחות שהוגש. יותר מכך, אף אם הייתה התאמה כנ"ל, הרי שמעיון בפלט השיחות שהגישה הנאשמת, עולה כי מספר דקות לפני שעת האירוע (08:27) ולאחריו, נהלו שיחות באמצעות המכשיר אשר באמצעותו בוצעה העבירה.

ו. יש אף לדחות את טענת הנאשמת כי הדו"ח שהוגש אינו שייך לה וכי כתב היד אינו שייך לשוטר כי זהו אינו כתב ידו של גבר. שכן, ניכר כי ישנה התאמה בין הדו"ח שהוגש לבין עדות הנאשמת בדבר אחיזתה במכשיר בידה בשעת האירוע ובסירובה למסור לשוטר את מספר הנייד שלה, בין היתר.

לפיכך, ומאחר והודתה הנאשמת הלכה למעשה כי אחזה במכשיר הפלאפון בידה במהלך נסיעתה, הרי שיש להרשיעה בעבירה המיוחסת לה, אף אם לא ניהלה שיחת טלפון באמצעותו.

3. לאור כל האמור לעיל, עולה בנסיבות העניין כי עמדה המאשימה במידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי, והריני מרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום שהוגש כנגדה.

קובע לטיעונים לעונש ליום 7/6/17 שעה 12:00.

הנאשמת תהיה פטורה מהתייצבות במידה ותמציא טיעונים לעונש בכתב.

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ז, 07 מרץ 2017, בהעדר הצדדים